

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

**nr. 129.364 van 17 maart 2004
in de zaak A. 113.732/VII-25.222**

In zake : 1. XXX,
 2. XXX,
 die woonplaats kiezen bij
 advocaat B. VRIJENS,
 kantoor houdende te 9000 GENT,
 Kortrijksesteenweg 551

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door

1. de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de minister van Binnenlandse Zaken.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX en XXX, van Slowaakse nationaliteit, op 19 november 2001 hebben ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 oktober 2001 tot bevestiging van de beslissingen van de minister van Binnenlandse Zaken van 7 september 2001 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partijen op dezelfde dag hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissingen;

Gelet op de beschikking van 16 januari 2002 waarbij aan de verzoekende partijen het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de artikelen 4 en 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dit verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 16 december 2003 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 februari 2004;

Gehoord het verslag van staatsraad E. BREWAEYS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. MEULEMANS, die, loco advocaat B. VRIJENS, verschijnt voor de verzoekende partijen, van adjunct-adviseur C. LECHAT, die verschijnt voor de eerste verwerende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur M. STERCK;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de auditeur in zijn verslag de toepassing voorstelt van artikel 26 van het hoger genoemde koninklijk besluit; dat uit het dossier en de processtukken blijkt dat de zaak zonder verdere voorafgaande maatregelen, in een verkorte procedure, kan worden behandeld zoals voorzien door dit artikel;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partijen kwamen België binnen op, respectievelijk, 26 juni 2001 en 2 september 2001 en verklaarden zich op 30 augustus 2001 en op 4 september 2001 vluchteling.

1.2. Op 7 september 2001 nam de minister van Binnenlandse Zaken de beslissingen tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 23 oktober 2001 oordeelde de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat de asielaanvragen kennelijk ongegrond waren en bevestigde hij de beslissingen van de minister letterlijk als volgt:

Ten aanzien van de eerste verzoekende partij:

"(...)

U, een Slovaaks staatsburger van Roma-origine, verliet op 26 juni 2001 uw land samen met uw twee minderjarige kinderen en op 27 juni 2001 kwam u in België aan. Op 30 augustus 2001 vroeg u voor de tweede keer het statuut van vluchteling aan bij de Belgische autoriteiten. U bent in het bezit van een geldig Slovaaks paspoort. Uw

vrouw, XXX (o.v. 4.786.941), een Slovaaks staatsburger van Roma-origine, verliet haar land op 30 augustus 2001, samen met uw derde minderjarig kind, en kwam op 1 september 2001 in België aan. Op 4 september 2001 vroeg zij eveneens voor de tweede keer het statuut van vluchteling aan bij de Belgische autoriteiten.

Op 23 november 1995 heeft u, samen met uw vrouw, voor het eerst het statuut van vluchteling aangevraagd bij de Belgische autoriteiten. Jullie zijn in maart of april 1999 vrijwillig naar Slowakije terug gekeerd zonder de beslissing omtrent jullie asielaanvraag te hebben afgewacht. Uw vrouw had medische problemen en vanwege de communicatieproblemen met de Belgische dokters zijn jullie naar jullie land terug gekeerd.

U heeft uw land op 26 juni 2001 opnieuw verlaten omdat u en uw familieleden er problemen hadden omwille van jullie origine. U had geregeld problemen met skinheads en politie. In februari 2001 kreeg u enkele klappen van de politie na een paspoortcontrole. U werd geregeld door politie tegengehouden voor paspoortcontroles die vaak op problemen uitliepen. U werd ook regelmatig geschopt, beledigd en bespuwd door skinheads. Zes à zeven maanden geleden werd u zwaar geschopt door skinheads toen u in Lunik 7 was voor boodschappen. U bent nadien naar huis gegaan voor verzorging, u had verschillende blauwe plekken. U bent nooit naar de politie geweest omdat u vreesde voor wraakacties en omdat u denkt dat de politie toch aan de kant van de skinheads staat. Uw kinderen werden niet toegelaten op een school voor blanken en moesten daarom noodgedwongen onderwijs volgen in Roma-scholen. Uw vrouw werd verschillende keren geweigerd bij de dokter en er werd haar verteld dat ze op vrijdag diende terug te komen omdat dat de dag was waarop Roma's werden behandeld.

Vooreerst moet worden opgemerkt dat u na het indienen van uw eerste asielaanvraag het antwoord niet heeft afgewacht en vrijwillig naar uw land bent teruggekeerd. Hierdoor wordt de ernst van de door u ingeroepen vrees ernstig aangetast.

Wat betreft de door u ingeroepen problemen voor uw tweede asielaanvraag maakt u op het Commissariaat-generaal melding van geregelde pesterijen door skinheads op straat en van geregelde paspoortcontroles door politie die vaak uitliepen op problemen. U blijft hier echter zeer vaag over. Daarnaast maakt u expliciet melding van twee incidenten nl. enerzijds in februari 2001 een paspoortcontrole door de politie waarbij u een aantal klappen kreeg en anderzijds een aanval zes à zeven maanden geleden op straat door skinheads waarbij u een aantal blauwe plekken opliep maar waarvoor u echter geen klacht indiende bij de politie. Er dient te worden besloten dat deze feiten onvoldoende zwaarwichtig zijn om als een daadwerkelijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie te worden beschouwd. Bovendien is het merkwaardig dat u op de Dienst Vreemdelingenzaken bij de uiteenzetting van uw asielmotieven (DVZ vraag 42) geen expliciete melding maakt van het incident met de politie in februari 2001 of van andere problemen met de politie. U stipt problemen met de politie bij paspoortcontroles enkel algemeen aan als een vorm van intimidatie (zie DVZ vraag 46). Tenslotte is het ook merkwaardig dat u op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaart dat u na het incident met de skinheads bebloed achterbleef en kneuzingen had opgelopen, (DVZ, vraag 42). Voor het Commissariaat-generaal verklaart u over het incident dat u enkel blauwe plekken had opgelopen (CGVS. verhoorverslag, p. 2).

Wat betreft de problemen van uw kinderen (zij werden niet toegelaten op een blanke school) en van uw vrouw (de artsen wilden haar enkel op vrijdag behandelen) dient te worden opgemerkt dat deze feiten, indien de etnische origine hier aan de basis zou liggen, als uitingen van discriminatie moeten worden beschouwd maar onvoldoende zwaarwichtig zijn om als een daadwerkelijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie te worden beschouwd.

Uit het bovenstaande dient te worden besloten dat er in hoofde van u niet gesproken kan worden van een vermoeden van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie."

Ten aanzien van de tweede verzoekende partij:

"(...)

U, een Slovaaks staatsburger van Roma-origine, verliet op 30 augustus 2001 uw land samen met uw minderjarige zoon en op 1 september 2001 kwam u in België aan. Op 4 september 2001 vroeg u voor de tweede keer het statuut van vluchteling aan bij de Belgische autoriteiten. U bent in het bezit van een geldig Slovaaks paspoort. U kwam uw man XXX (o.v. 4.786.941), een Slovaaks staatsburger van Roma-origine, vervoegen. Hij verliet zijn land op 26 juni 2001 samen met jullie twee minderjarige kinderen en kwam op 27 juni 2001 in België aan. Op 30 augustus 2001 vroeg hij eveneens voor de tweede keer het statuut van vluchteling aan bij de Belgische autoriteiten.

Op 23 november 1998 heeft u, samen met uw man, voor het eerst het statuut van vluchteling aangevraagd bij de Belgische autoriteiten. Jullie zijn in maart of april 1999 vrijwillig naar Slovakije terug gekeerd zonder een beslissing omtrent jullie asielaanvraag te hebben afgewacht. U had medische problemen en vanwege de communicatieproblemen met de Belgische dokters zijn jullie naar jullie land terug gekeerd.

U heeft uw land opnieuw verlaten omdat u en uw familieleden er problemen hadden omwille van jullie origine. Telkens u op straat kwam, werd u beledigd of bespuwd door skinheads. U leefde in voortdurende angst om buiten te komen. Uw gynaecoloog weigerde u verschillende keren te behandelen en raadde u aan op vrijdag terug te komen want alleen op die dag behandelde hij Roma-vrouwen. Uw kinderen werden niet toegelaten op een school voor blanken en moesten daarom noodgedwongen onderwijs volgen in Roma-scholen. Voorbij zomer werd uw man in Lunik 7, toen hij boodschappen aan het doen was, aangevallen door skinheads. Hij werd geslagen, geschopt en hield er meerdere blauwe plekken aan over. Uw man heeft ook verscheidene keren klappen gekregen van de politie omdat hij op dat moment niet in het bezit was van zijn paspoort. Een maand voor uw vertrek bent u door de politie weggejaagd toen u 's avonds met uw kind op een bank zat.

Vooreerst moet worden opgemerkt dat u na het indienen van uw eerste asielaanvraag het antwoord niet heeft afgewacht en vrijwillig naar uw land bent teruggekeerd. Hierdoor wordt de ernst van de door u ingeroepen vrees ernstig aangetast.

Wat betreft de problemen die u aanhaalt ter staving van uw tweede asielaanvraag dient te worden opgemerkt dat u voor het Commissariaat-generaal verklaart, in tegenstelling tot wat u heeft verklaard tijdens uw interview op DVZ, dat u steeds werd beledigd en bespuwd door skinheads als u de straat opging en dat uw man deze zomer door skinheads werd geslagen toen hij in Lunik 7 boodschappen aan het doen was (CGVS, verhoorverslag, p.2). U verklaart ook dat hij regelmatig klappen kreeg van de politie toen hij bij paspoortcontroles zijn paspoort niet bij had. Op DVZ heeft u geen melding gemaakt van één van deze incidenten met skinheads en/of politie. U beperkte er zich tot het feit dat u niet meer in Slovakije kon leven zonder concrete incidenten aan te halen (DVZ, vraag 42). Er kan hier worden uit afgeleid dat u de andere incidenten, waarvan sprake op het Commissariaat-generaal, niet als zeer ernstig heeft ervaren aangezien u ze tijdens uw interview op DVZ niet heeft vermeld.

Wat betreft de problemen van uw kinderen (zij werden niet toegelaten op een blanke school) en uw problemen met uw gynaecoloog (hij wilde u enkel vrijdag ontvangen omdat het de enige dag was waarop hij Roma-vrouwen wilde behandelen) dient te worden opgemerkt dat deze feiten, ook al zou uw etnische origine hierin een rol hebben gespeeld, als vormen van discriminatie moeten worden beschouwd en onvoldoende zwaarwichtig zijn om als een daadwerkelijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie te worden beschouwd.

Uit het bovenstaande dient te worden besloten dat er in hoofdte van u niet gesproken kan worden van een vermoeden van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie."

Dit zijn de bestreden beslissingen;

2. Overwegende dat in een enig middel de schending wordt ingeroepen van artikel 1, (A), 2 van het Internationaal verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 (Conventie van Genève), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de artikelen 52 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) en van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald van het zorgvuldigheidsbeginsel; dat de verzoekende partijen aanvoeren dat zij in hun land van herkomst worden gediscrimineerd en mishandeld wegens hun Roma-origine en geen bescherming krijgen van de plaatselijke autoriteiten; dat zij melding maken van verschillende mensenrechtenrapporten die aantonen dat Roma worden gediscrimineerd en mishandeld in Slowakije; dat zij betogen dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geen rekening heeft gehouden met paragraaf 54 van de proceduregids van het Hoog Commissariaat voor de Vluchtelingen bij de Verenigde Naties, met de ernst van de door hen ondergane discriminatie en met de zorgwekkende toestand van de Roma in hun land van herkomst;

Overwegende dat de Conventie van Genève niet verbiedt dat de verdragsluitende staten een regeling uitwerken waarin de criteria worden vastgelegd voor het in aanmerking nemen van een vluchtelingenverklaring; dat de Belgische Staat dit heeft gedaan in artikel 52 van de Vreemdelingenwet; dat niet wordt aangetoond, zelfs niet aangevoerd, dat deze wetsbepaling strijdig zou zijn met enige bepaling van voornoemd verdrag;

Overwegende dat het niet mogelijk is tegelijk de schending van de formele én de materiële motiveringsplicht aan te voeren; dat een gebrek aan deugdelijke formele motivering het de betrokkene onmogelijk maakt uit te maken of de materiële motiveringsplicht geschonden is; dat omgekeerd dan ook, wanneer men in staat is een schending van de materiële motiveringsplicht aan te voeren, dit betekent dat de verzoekende partijen van een schending van de formele motiveringsplicht geen schade hebben ondervonden; dat, nu uit de uiteenzetting van het middel blijkt dat de verzoekende partijen de motieven van de beslissingen kennen, het middel, voorzover het gesteund is op de schending van de formele motiveringsplicht, niet dienstig kan worden ingeroepen;

Overwegende dat de verzoekende partijen eveneens opwerpen dat de bestreden beslissingen artikel 52 van de Vreemdelingenwet schenden; dat echter niet wordt ingezien, en de verzoekende partijen verduidelijken dit ook niet, op welke manier de bestreden beslissingen welk onderdeel van artikel 52 zouden hebben geschonden; dat het middel niet de voldoende duidelijke omschrijving van de vermeende overtreden rechtsregel bevat noch voldoende duidelijk de wijze omschrijft waarop de bestreden handelingen die

regel zouden hebben geschonden; dat dit onderdeel van het middel niet tot de vernietiging van de bestreden beslissingen kan leiden en niet ontvankelijk is;

Overwegende dat rapporten en documenten met betrekking tot de algemene toestand in het land van herkomst geen aanduiding vormen van een vervolging in de zin van de Conventie van Genève voor zover door de verzoekende partijen niet met concrete elementen wordt aangetoond dat zij persoonlijk wordt geviséerd; dat de verzoekende partijen geen concrete gegevens aanbrengen met betrekking tot hun persoonlijke situatie; dat de genoemde proceduregids van het Hoog Commissariaat voor de Vluchtelingen bij de Verenigde Naties geen bindend juridisch karakter heeft, maar enkel dient als aanbeveling; dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de asielaanvragen kennelijk ongegrond heeft verklaard omdat de verzoekende partijen niet kunnen aantonen dat zij in hun land van herkomst het voorwerp uitmaakten van vervolging in de zin van de Conventie van Genève; dat noch de kennelijke onredelijkheid noch de onwettigheid van deze vaststelling werd aangetoond;

3. Overwegende dat de verzoekende partijen geen gegronnd middel tot nietigverklaring hebben aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het hoger genoemde koninklijk besluit; dat de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met dit beroep wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 347,05 euro, komen ten laste van de verzoekende partijen, elk voor de helft.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op
zeventien maart tweeduizend en vier, door

de H.	E. BREWAEYS,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
Mevr.	L. SCHWEIGER,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

L. SCHWEIGER.

E. BREWAEYS.